

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2012, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. Š. C.**, v extradičnom konaní, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, zo dňa 6. novembra 2012, sp. zn. 3Ntc 2/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. Š. C.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Na základe návrhu krajského prokurátora v Trnave Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3Ntc 2/2006, zo dňa 28. apríla 2006 podľa § 505 ods. 1 Tr. por. bol **A. Š. C.** vzatý do predbežnej väzby (po vykonaní predbežného vyšetrovania o žiadosti Generálnej prokuratúry Ruskej federácie, zo dňa 20. apríla 2006, sp. zn. 35/3-162-06).

V nadväznosti na to uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc 2/2006, zo dňa 30. mája 2006 bol menovaný podľa § 506 ods. 1 Tr. por. vzatý do vydávacej väzby.

Uznesením toho istého súdu zo dňa 1. júla 2008, sp. zn. 3Ntc 2/2006, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 9/2008, zo dňa 4. septembra 2008 v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV.US 331/08-86, zo dňa 26. februára 2009 a následne uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 5/2009, zo dňa 13. mája 2009 bolo rozhodnuté, že vydanie vyžiadanej osoby **A. Š. C.** na trestné stíhanie do Ruskej federácie pre skutky právne kvalifikované ako trestný čin banditizmu podľa č. 2, čl. 209, siahnutia na život pracovníka orgánu právnej ochrany podľa článku 317, lúpeže podľa čl. 162 č. 3 a krádeže

zbrane skupinou osôb podľa písm. b/ č. 4 čl. 226 Trestného zákonníka Ruskej federácie, ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 9/2009, zo dňa 13. mája 2009 je prípustné.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3Ntc 2/2006, zo dňa 6. novembra 2012 podľa § 506 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že žiadosť vyžiadanej osoby A. Š. C. o prepustenie z vydávacej väzby sa zamieta.

Proti tomuto uzneseniu podal A.. Š. C. v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil jednak prostredníctvom obhajcu a aj vlastnoručne napísaným podaním.

V odôvodnení sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu uviedol, že vyžiadaná osoba je v danom prípade vo vydávacej väzbe od 28. apríla 2006 a aj keď procesné predpisy neobsahujú ustanovenie o maximálnej dĺžke trvania vydávacej väzby, táto nemôže trvať neobmedzene a vyjadril názor, že pri určení tejto lehoty je potrebné vychádzať analogicky z ustanovenia § 76a Tr. por., podľa ktorého celková lehota väzby v trestnom konaní nesmie presiahnuť šesťdesiat mesiacov. V predmetnom prípade teda väzba vyžiadanej osoby trvajúca po 28. apríli 2011 nie je v súlade s Trestným poriadkom.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a prepustil ho z výkonu vydávacej väzby na slobodu.

Vlastnoručne napísanú sťažnosť A.. Š. C. bližšie neodôvodnil. Vo svojich predchádzajúcich podaniach v podstate uviedol, že justičné orgány Slovenskej republiky by ho nemali vydať na trestné stíhanie do Ruskej federácie, pretože v opačnom prípade na ňom bude vykonaný trest smrti. Pokiaľ sa týka skutku, pre ktorý je v Rusku trestne stíhaný, tento sa stal v čase vojenského konfliktu v Čečensku, kedy konal v záujme oslobodenia svojho národa.

Na základe sťažnosti podanej vyžiadanou osobou Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že krajský súd správne rozhodol, keď sťažnosť vyžiadanej osoby A. Š. C. o prepustenie z vydávacej väzby zamietol.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia správne poukázal na oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 18. augusta 2010, podľa ktorého Európsky súd pre ľudské práva listom zo dňa 5. augusta 2010 oznámil vláde Slovenskej republiky, že sťažnosť vyžiadanej osoby bude zaradená do zoznamu prípadov, o ktorých Európsky súd pre ľudské práva na jednom zo svojich nasledujúcich zasadnutí bude rozhodovať. Následne (dňa 23. novembra 2010) bolo kancelárii zástupcu Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva doručené oznámenie o predĺžení predbežného opatrenia, vydaného Európskym súdom pre ľudské práva podľa pravidla 39 svojho Rokovacieho poriadku, ktoré zakazuje vydať sťažovateľa C. do Ruskej federácie až do oznámenia súdu o jeho zrušení.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vo veci stále koná Európsky súd pre ľudské práva, minister spravodlivosti Slovenskej republiky zatiaľ nerozhodol o povolení vydania vyžiadanej osoby, pričom vydávacia väzba stále trvá. V danej súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s právnou argumentáciou prvostupňového súdu zdôrazňuje, že celková dĺžka vydávacej väzby nie je obmedzená žiadnym relevantným predpisom.

Inštitút vydávacej väzby v konaní o vydanie na trestné stíhanie má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. To platí ako o dôvodoch tejto väzby, tak aj o jej trvaní. Taktiež súd nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu .

V posudzovanom prípade extradičné konanie bolo pred súdmi Slovenskej republiky právoplatne skončené, keďže ale vo veci sťažnosti vyžiadanej osoby stále koná Európsky súd pre ľudské práva, ktorý vydal predbežné opatrenie o zákaze jej vydania, nemohlo dôjsť k výkonu extradície.

Preto aj ďalšie trvanie vydávacej väzby je v posudzovanom prípade odôvodnené. Konštatovanie potreby zabezpečenia účasti vyžiadanej osoby, resp. zabránenie zmarenia účelu vydávacieho konania, teda nemôže byť spochybnené námietkami uvedenými v podanej

sťažnosti.

Len na dôvažok možno podotknúť, že ide o pozbavenie slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktoré sa (na rozdiel od písm. c/ tohto odseku) nevzťahujú práva podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby A. Š. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. decembra 2012

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová